

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Nóra Baczó, János István Vizsniczai/Raiffeisen Bank Zrt

(Sprawa C-567/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 7 — Umowa kredytu na zakup nieruchomości — Klauzula arbitrażowa — Nieuczciwy charakter — Powództwo wytoczone przez konsumenta — Krajowy przepis proceduralny — Brak właściwości sądu, przed który wytoczono powództwo o unieważnienie umowy adhezyjnej (standardowej), do rozpoznania żądania stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunków umownych zawartych w tejże umowie]

(2015/C 118/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nóra Baczó, János István Vizsniczai

Strona pozwana: Raiffeisen Bank Zrt

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich powinien być interpretowany w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie krajowemu przepisowi proceduralnemu, na mocy którego sąd rejonowy właściwy do orzeczenia w przedmiocie wytoczonego przez konsumenta powództwa o unieważnienie umowy adhezyjnej (standardowej) nie jest właściwy, aby rozpoznać żądanie tego konsumenta dotyczące stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunków umownych zawartych w tej samej umowie, chyba że stwierdzenie przez sąd rejonowy braku swojej właściwości pociąga za sobą niedogodności proceduralne mogące nadmiernie utrudnić wykonywanie praw przyznanych konsumentowi przez prawo Unii Europejskiej. Do sądu krajowego należy dokonanie niezbędnych ustaleń w tym zakresie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Unidades de Saúde SA/Fazenda Pública

(Sprawa C-662/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Odliczenie podatku naliczonego — Czynności będące praktykami stanowiącymi nadużycie — Krajowe prawo podatkowe — Krajowe postępowanie szczególne w przypadku podejrzeń dotyczących istnienia praktyk stanowiących nadużycie w dziedzinie podatków — Zasady skuteczności i równoważności)

(2015/C 118/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unidades de Saúde SA

Strona pozwana: Fazenda Pública

Sentencja

Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinna być interpretowana w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona uprzedniemu i obowiązkowemu stosowaniu krajowego postępowania administracyjnego takiego jak przewidziane w art. 63 *Código de Procedimento e de Processo Tributário* (kodeksu postępowania i procedury podatkowej) w przypadku, w którym organ podatkowy podejrzewa istnienie praktyki stanowiącej nadużycie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 15.3.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-37/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — „Plany interwencyjne” — Sektor owoców i warzyw — Pomoc przyznana bezprawnie i niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Odzyskanie — Niewykonanie)

(2015/C 118/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: J. Bousin, G. de Bergues i D. Colas, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków niezbędnych do odzyskania od beneficjentów pomocy państwa uznanej za przyznaną bezprawnie i niezgodną z rynkiem wewnętrznym w art. 1 decyzji Komisji 2009/402/WE z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych” w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Francję [C 29/05 (ex NN 57/05)] oraz nie przekazując Komisji Europejskiej w wyznaczonym terminie informacji wymienionych w art. 4 tej decyzji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 288 akapit czwarty TFUE oraz art. 2–4 rzeczonyj decyzji.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.